

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γαλδάρεις ἢ ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *αῖρικος*.

1) Τὸ εἰσέτι θηλάζον Χίος: *Ῥίφι γαλδάρικο*. 2) Τὸ παρέχον πολὺ γάλα Πόντ. (Χαλδ.): *Γαλδάρ'κον χτήνον*. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. *ἀγάλατος*.

γάλικος ἐπιθ. ἀμάρτ. *ἀγάλικος* Ἀθῆν. Παξ. κ. ἄ. — (Ἐφημερ. Φιλομαθ. 7, 1137).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ικος*.

1) Ὁ εὐκόλως θραυόμενος, εὐθραυστος, ἐπὶ ἀμυγδάλων ἔνθ' ἄν.: *Ἀμύγδαλα ἀγάλικά* (Ἐφημ. Φιλομαθ. ἔνθ' ἄν.) Πβ. ἀθάσι 1. 2) Θηλ. *ἀγάλικη ἀμυγδαλῆ*, ἡ ἀμυγδαλῆ ἢ παράγουσα τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀμυγδάλων Παξ.

Γαλιλαία ἡ, Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ.)

Τὸ γεωγραφικὸν ὄνομα τῆς Ἀγίας Γραφῆς *Γαλιλαία*.

1) Ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ (διὰ τὴν σημ. ἰδ. *ἄγιο-Γαλιλαίας) Πόντ. (Ἀμισ.) 2) Ἡ Πέμπτη τῆς ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα Κύπρ.

γαλίμα ἡ, Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ὄν. *γαλίφης* καὶ *λίμα*.

1) Λόγοι κολακευτικοὶ σκοπὸν ἔχοντες τὴν πειθῶ: *Μὲ τὴ γαλίμα ἐκατάφερες 'κειονὰ ποῦ 'θέλεις. "Ἄσ' τὴ γαλίμα, γιατί ὅ,τι κι ἂν λές, ἐγὼ δὲ σοῦ πιστεύω.* 2) Μετων. ἀνθρωπος κόλαξ.: *'Ετοῦτος εἶναι μὲ γαλίμα ποῦ ἄμα σὲ πιάσῃ, δὲ σ' ἀφίνει, μόνο νὰ τοῦ κάμῃς 'κειονὰ ποῦ θέλει.*

γαλιματίζης ἐπιθ. Κρήτ. (Σητ.) Θηλ. *γαλιματίζου* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλίμα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *τίζης*.

Περιποιητικὸς, κολακευτικὸς: *Γαλιματίζης ἄθρωπος καὶ τὸν ἀγαποῦνε ὅλοι. Γαλιματίζου 'ναι καὶ τὴν ἀγαποῦνε τὰ πεθερικά τ'ζη, ἀπὸν τρελλαίνουσαι γιὰ ὀνομίης τση.* Συνών. *γαλίφης* 1.

γαλιονάκι τό, ἀμάρτ. *γαλονάκι* Τηλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλιόνι*.

Μικρὸν *γαλιόνι*, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Ποῦ 'ναι τὸ γαλονάκι μου, ποῦ 'ναι ἡ μπαλλωτιά μου;

γαλιόνι τό, ὡς ναυτικὸς ὄρ. σύννηθ. *γαλόνιν* Πόντ. (Κερσ.) *γαλ-λιόνιν* Κύπρ. *γαλιόν* Πόντ. (Χαλδ.) *γαλόνι* Κάρπ. Κρήτ. Τηλ. Πόντ. (Σινώπ.) Σκυρ. κ. ἄ. *γαλιόν* Λέσβ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) *γαλόνι* Κάρπ. Κορσ. Ρόδ. *γαλ-λιόνιν* Κύπρ. *γαλόνιν* Καππ. (Φάρασ.) Πόντ. (Κερσ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *galeone*.

1) Εἶδος μεγάλου πολεμικοῦ πλοίου ὡς ναυτικὸς ὄρ. σύννηθ.: Ἄσμ.

Καὶ νὰ κατέβῃς 'ς τὸ γαλό, κάτω 'ς τὸ περιγάλι, νὰ ἰδῇς καράβια νὰ 'ρχονται, γαλιόνια ν' ἀρμενίζουν Προπ. (Ἀρτάκ.)

'Ενα γαλόνι Κρητικὸ 'ς τοῦ Τσάντι βουλτατζάρε, 'ς τοῦ Τσάντι κι Κιφαλλουνιά κι πίσου 'ς τοῦ Τσιρίγου Θράκ. (Αἰν.)

Νὰ κάμῃ ὁ μπέης κάτεργο κι Ἀλῆ πασᾶς γαλόνι, νὰ κάμῃ τ' ἀφεντάκι μου τρικάταρτο καράβι Ρόδ.

Κάτεργα, π' ἀρμενίζετε, γαλιόνια, ποῦ κινᾶτε; ἐλάτε 'ς τοῖς λιμῶνες σας κι αὐριο φουρήξω θέλω Κάρπ.

Κουμπάρους εἶνι ἄξιους γαλιόνια ν' ἀρματώσῃ

τοὶ τὰ κουπιά τοῦ γαλονιού νὰ τὰ μαλαματώσῃ

Λέσβ. β) Ἀτμόπλοιο Πόντ. (Κερσ.) 2) Ναύσταθμος Πόντ. (Σινώπ.) 3) Συσκευὴ πηλίνη ἢ μετάλλινη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποτίθεται ὁ καπνὸς καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσαρμόζεται ἡ καπνοσύριγξ Καππ. (Φάρασ.) Κύπρ. Πόντ. (Κερσ. Χαλδ.)

γαλίτα ἡ, Πόντ. (Κολων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ίτα*. Φυτὸν ἔχον γαλακτώδη ὁπὸν. Πβ. *γαλατσίδα*.

γαλίτης ὁ, Ἴων. (Κρήν.) Χίος.

Ἐξ ἀγνώστου πρώτου συνθετικοῦ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ίτης*.

Ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν σκυλλοψάρων.

γαλιφάρω ἀμάρτ. *γαλουφάρω* Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλίφης*, παρ' ὁ καὶ *γαλούφης*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *άρω*.

Περιποιεῖμαι πολὺ, κολακεύω. Συνών. *γαλιφεύω* *γαλιφίζω*.

γαλίφεμα τό, πολλαχ. *γαλούφεμα* Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γαλιφεύω*.

Ὑπερβολικὴ περιποίησις, κολακεία. Συνών. *γαλιφιά*, *γαλίφισμα*.

γαλιφεύω Κύθν. κ. ἄ. *γαλιφεύω* Σίφν. *γαλουφεύω* Παξ. Σῦρ. *γαλουφεύω* Θήρ. Νάξ. (Τρίποδ.) Σίφν. *γαλ'φεύον* Σαμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γαλίφης*, παρ' ὁ καὶ *γαλούφης*.

Περιποιεῖμαι, κολακεύω. Συνών. *γαλιφάρω*, *γαλιφίζω*.

γαλίφης ἐπιθ. σύννηθ. *γαλίφ'ς* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *γαλούφης* Κρήτ. Νάξ. Πάρ. Σύμ. κ. ἄ. *γαλίφος* σύννηθ. *γαλίφους* Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. *γαλίφο* Τσακων. *γαλούφος* Θήρ. Κέρκ. Κεφαλλ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Τρίποδ.) Πελοπ. (Καρδαμ. Μάν.) Σίφν. *γαλούφους* Θράκ. (Αἰν.) *γαλούχος* Θήρ. Θηλ. *γαλίφισσα* σύννηθ. *γαλίφω* πολλαχ. *γαλούφω* Παξ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gaglioffo*. Ἰδ. G Meyer Neugr. Stud. 21.

1) Ὁ μετερχόμενος μειλιχίους τρόπους καὶ λέγων μειλιχίους λόγους διὰ νὰ πείσῃ τινά, κόλαξ σύννηθ.: *Εἶν' ἕνας γαλίφης ποῦ πετυχαίνει ὅ,τι θέλει.* Συνών. *γαλιματίζης*. 2) Λαίμαργος, λίχνος Ρόδ. Σύμ.

γαλιφιά ἡ, σύννηθ. *γαλ'φιά* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *γαλιφκιά* Σίφν. κ. ἄ. *γαλουφιά* Θήρ. Κεφαλλ. Κρήτ. Παξ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γαλίφης*.

Ὑπερβολικὴ περιποίησις, κολακεία ἔνθ' ἄν.: *Πάντα τὰ καταφέρνει μὲ τοῖς γαλιφίς του. Μὲ γέλασε μὲ τοῖς γαλιφίς του.* Συνών. *γαλίφεμα*, *γαλίφισμα*.

γαλιφίζω πολλαχ. *γαλουφίζω* Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Πελοπ. (Καρδαμ.) Θήρ. Κρήτ. Ρόδ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γαλίφης*, παρ' ὁ καὶ *γαλούφης*.

Γαλιφάρω, ὁ ἰδ.

γαλίφικος ἐπιθ. σύννηθ. *γαλούφικος* Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γαλίφης*, παρ' ὁ καὶ *γαλούφης*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ικος*.

Κολακευτικὸς: *Λόγια γαλίφικα*.

